

Ignace Demaerel

Godsdienstleraar en auteur

OPINIE

24/03/16 om 09:16 - Bijgewerkt om 09:10

'#Pray for Belgium: in de allergrootste nood bidt menig atheïst'

Na de aanslagen in Brussel twitterden wereldwijd duizenden '#Pray for Belgium'. Een vreemde slogan in een seculiere wereld, niet? Volgens Ignace Demaerel is bidden net uitermate 'redelijk' in een tijd als deze.

- 162Keer gedeeld

Na de vreselijke aanslagen in Parijs werd via Twitter de hashtag '#Pray for Paris' de wereld ingestuurd. Gisteren, na de aanslagen in Brussel, gebeurde spontaan hetzelfde, en wereldwijd twitterden duizenden '#Pray for Belgium'. Een vreemde slogan in een seculiere wereld, niet? Of is het een impliciete erkenning dat er toch iets méér moet zijn dan wat we menselijk kunnen 'voor elkaar krijgen'? Wat is bidden anders dan belijden: 'Vanaf dit punt kunnen we het zelf niet meer: hier staan we machteloos?'

[DELEN](#)

[#Pray for Belgium: in de allergrootste nood bidt menig atheïst](#)

Er bestaat trouwens sinds 13 jaar een netwerk dat 'Pray4belgium' heet, van mensen die zulke aanslagen níet nodig hadden om voor het land bidden: voor alle dingen die een mens niet in zijn eigen macht heeft. En dat zijn er héél veel. Laten we eerlijk zijn: er zijn in een mensenleven méér factoren die we níet in eigen hand hebben dan wél. In crisistijden worden we door elkaar geschud tot onze fundamenten beginnen te barsten, en in hectische periodes zeggen we dat we 'in een rollercoaster' zitten; m.a.w. we controleren het absoluut niet meer.

De duivel

Maar we leven toch in zulke tijden van rationalisme en wetenschap? Hoe kan je dan tot gebed je toevlucht nemen? Wel, hoe wil iemand het terrorisme 'redelijk en wetenschappelijk' oplossen? Het gaat hier precies om een 'redeloze haat', om mensen met wie niet te praten valt. De aanslagen komen voort uit een demonische ideologie, van mensen die zo verblind zijn in een discours van haat dat dit niet met rationele argumenten te counteren valt. De rede staat hier machteloos, want het komt uit de onderbuik. De duivel kan je niet bekeren, zeker niet met 'slimmere argumenten'. Dit kwaad is van een andere orde. Je kan het ook nooit afdoend bestrijden met nóg meer politiek en de meest geperfectioneerde opsporingstechnieken: er bestaat geen enkele manier om ons sluitend te beveiligen tegen terrorisme, of je zou naast elke burger één politieagent moeten plaatsen (en dan hopen dat die politieagent geen vermoede terrorist is). Een handvol schurken kan werkelijk een heel land platleggen: dit is een nieuwe realiteit. Of beter: het was al lang de realiteit, maar nu beseffen we het. We voelen met zijn allen aan: we zullen misschien vanaf nu constant onder zulke bedreiging moeten leren leven. In Israël denken ze dan: dat doen wij al decennia.

Waarom bidden voor een land? Omdat ook politici niet alles in de hand hebben! Toen aan het begin van WO II Engeland bijna op de knieën was onder de Duitse luchtbombardementen en in diepe wanhoop verkeerde, riepen zowel de koning als het parlement als Winston Churchill op tot een nationale dag van gebed (in totaal zelfs zevenmaal). Of hun gebeden verhoord werden, kan iedereen voor zichzelf

concluderen. In die tijd werd er geen valse tegenstelling gecreëerd tussen wat mensen moeten doen en wat God doet. Politici vandaag moeten natuurlijk voor de camera's de schijn ophouden dat alles onder controle is, dat ze de oplossingen hebben - anders zouden ze zwakte tonen -, maar diep in hun hart hebben ze die écht niet. Wie heeft deze wereld in de hand? Barack Obama? Of binnenkort Donald Trump? Ban Ki Moon? De banken? Komaan, geen méns bestuurt deze wereld! Maar gelovigen bidden precies tot Degene die almachtig is, alwijs, algoed en alomtegenwoordig. 'He's got the whole world in His hand...' Daarom bidden dus.

'Bommetje' van liefde

Bidden vraagt een zeker geloof, maar vraagt ons vertrouwen op de menselijke mogelijkheden niet méér geloof? Of is bidden dan irrationeel? Maar geloven dat we het zelf wel 'eventjes zullen oplossen', is even irrationeel. Een ongelovige vroeg eens aan een gelovige vriend in een hopeloze situatie: 'Helpt bidden wel?' Waarop zijn vriend repliceerde: 'Is er iets anders dat helpt?' In de allergrootste nood bidt menig atheïst: 'Oh God, als U bestaat, heb ik U nu nodig!' Is dit een moment van inconsequentie en hypocrisie, of een moment van eerlijkheid en waarheid?

DELEN

Wie oprecht bidt om vrede, wordt zelf vredelievender, begripvoller, verdraagzamer.

Maar bidden heeft een nog belangrijker aspect: het verandert éérst jezelf! Wie oprecht bidt om vrede, wordt zelf vredelievender, begripvoller, verdraagzamer. Politici kunnen zorgen voor nog meer beveiligingsmaatregelen, maar niet voor vrede. Ze kunnen nog meer bewakingscamera's en militairen plaatsen, maar die zullen eerder het onveiligheidsgevoel doen toenemen. Ze kunnen een terrorist opsluiten, maar een haatprediker niet bekeren tot een vredeprediker. Hun macht betreft de buitenkant, maar reikt niet tot de binnenkant: het hart, gevoelens, motivaties, morele houding, oprechtheid, de sfeer van liefde en vrede binnenin.

Wie bidt, doet dat juist in die zo belangrijke 'binnenkamer'. Hij gooit een 'bommetje' van liefde, vrede en hoop. Hij weigert te berusten in een destructieve spiraal van geweld en agressie, meegezogen te worden in een stroom van angst en paniek, of zich te verharden in een steeds koudere wereld. Hij blijft geloven in een goede God die alles in Zijn hand heeft, én in het feit dat mensen zich kunnen bekeren. Bidden is uitermate 'redelijk' in een tijd als deze. Pray for Belgium, please!